

Dag 3 Vastenperiode (A) Vasten vanuit het Hart

“Vandaag in het Evangelie nodigt Jezus Christus de toehoorders uit, wij ook worden ook door Jezus Christus uitgenodigd, om naar ons binnenste, naar ons hart te kijken, ons te realiseren wat de diepste reden en uitgangspunt is van onze handelingen.”

20 Februari 2026 – vrijdag na Aswoensdag – pr. Henyer Garcia uit Assen

Transcript

Vrijdag na Aswoensdag.

Broeders en zusters, een korte overweging over de evangelielezing van de Heilige Mis van vandaag. Vandaag horen wij in het evangelie de Farizeeërs naar Jezus komen, met de vraag waarom vasten wij, en de Farizeeërs wel, maar uw leerlingen niet? Dit evangelie kunnen wij niet begrijpen, zonder het stuk van het evangelie, dat hieraan vooraf gaat. Met de discussie van Jezus Christus met de Farizeeërs over waarom hij eet met zondaars.

En Jezus legt het ook goed uit. Hij eet met zondaars omdat God liever barmhartigheid wil, dan offers. Jezus Christus is gekomen om de zondaar te zoeken. Om een zondaar, gebrekkigen, kreupelen, Gods barmhartigheid en liefde te bewijzen.

Het is de liefde die God is, liefde die God toont, liefde die God openbaart, liefde die de harten van de mensen wil raken, zodat de mensen ook liefde voor God kunnen hebben en liefde voor de naasten.

Jezus herinnert nu aan de leerlingen weer, maar ook aan de Farizeeërs. Barmhartigheid, liefde, daar gaat het om

Niet blijven hangen om uiterlijke handelingen, maar om de diepste wezen van wie God is en de mens is, de liefde. God is liefde. En die liefde wordt gratis gegeven, juist aan zieken, aan zondaars, aan hopelozen. De oneindige, grenzeloze, onverdiende liefde van God. Deze grenzeloze barmhartigheid die harten wil, weet te raken en te genezen.

Vandaag in het Evangelie nodigt Jezus Christus de toehoorders uit, wij ook worden ook door Jezus Christus uitgenodigd, om naar ons binnenste, naar ons hart te kijken, ons te realiseren wat de diepste reden en uitgangspunt is van onze handelingen. Zijn onze handelingen leeg? Zijn onze handelingen alleen maar blijven hangen in iets uiterlijks? Of hebben onze handelingen een diepe... en serieuze reden, liefde tot God en tot de naasten?

Is jullie vasten misschien iets uiterlijks, zonder liefde voor God en tot de naasten? Of heeft het vasten echt iets, zoals God het ook wil? Om het te snappen en te begrijpen, moeten we ook verwijzen naar de eerste lezing van Jesaja, de lezing van de Heilige Mis. Wat Jesaja ook zegt, dat is juist niet het vasten wat God van u vraagt: discussie, twisten, mopperen, klagen.

Maar wat God vraagt is iets anders. Wat is het vasten dus volgens Jesaja? Hij nodigt de toehoorders dus uit. Het vasten dat ik wens, dat God wenst, is "zondige boeien slaken. De bomen van het juk verbreken. De verdrukten in vrijheid laten gaan, elk juk in een stuk slaan. Uw brood delen, verdelen met de hongerigen en dakloze zwervers dus opnemen in uw huis, de naakten die gij ziet, kleden en u niet afkeren van uw eigen vlees".

Het is iets anders dan alleen maar een uiterlijke handeling. Iets dat liefde bezit, barmhartigheid. Iets dat vanbinnen uitkomt en niet vanbuiten af. Vasten om honger te krijgen naar God namelijk. Vasten om te voelen dat wij ons werkelijk moeten bekeren. En dat is de veertigdagentijd. Een tijd van bekering gaan. Een weg waarop wij gaan naar ons binnenste om te beseffen of de Bruidegom bij ons is. Of hij nog moet komen. Of wij aan het verwachten zijn.

Vasten doen wij dus als eerste om te beseffen dat wij niet alleen maar in het uiterlijke leven hangen, maar dat wij doordringen in het diepste wezen van wie wij zijn. Kinderen van God. Maar welke geliefde kinderen van God? Mensen die geraakt zijn door Gods liefde. Mensen die bewogen worden door Gods liefde. De liefde die in ons hart gestort is omdat wij ons vergeven hebben gevoeld

Omdat Gods barmhartigheid ons bewezen is. Die liefde willen we als het ware niet alleen maar vertalen in vasten. Maar we willen het ook vertalen in werken van barmhartigheid. En beste mensen, wanneer is de

bruidegom er niet in ons leven? Wanneer zouden we moeten vasten? Om de bruidegom weer te laten terugkomen in ons leven.

Er is alleen maar een weg, een middel, die ons weg verwijderd van de Bruidegom en dat is de zonde. Zonde is datgene wat ons loskoppelt van God, dat ons verwijderd van Gods genade die de Bruidegom laat weg gaan van ons leven. En daarom schenkt ons de kerk de genadevolle tijd van de veertigdagentijd, een tijd waarin wij vasten, een fase waarin wij mogen vieren dat de Bruidegom komt met Pasen.

En zodat wij mogen vieren dat Hij terugkomt als de overwinnaar om ons weer te laten delen in het eeuwig leven, in de overwinning op de dood. Laten we dan deze tijd goed benutten om ons voor te bereiden om goed te kunnen vieren, het centrum van ons geloof, Pasen! Het begin van een leven die alleen maar te doen heeft met de verrezen Heer. Amen.

+pr.Henyer Garcia (Assen)

Dit is een automatisch gegenereerd transcript. Houd daarom rekening met mogelijke taal- of stijlfouten. Dank voor uw begrip - Team EWTN LC